Absolts els dos agents de la Guàrdia Civil acusats de segrestar un home a Girona, emmanillar-lo i exigir-li diners

La sentència conclou que la versió de les víctimes conté "tantes imprecisions, incoherències i contradiccions" que fa "impossible" condemnar-los

L'Audiència de Girona [http://www.diaridegirona.cat/tags/audiencia-de-girona.html] ha absolt els dos agents de la Guàrdia Civil acusats de segrestar un home a Girona [http://www.diaridegirona.cat/girona/2018/02/21/jutgen-dos-guardies-civils-segrestar/897275.html], dur-lo emmanillat a una zona boscosa i exigir-li diners el 6 de novembre del 2013. També ha dictat sentència absolutòria per als altres dos processats que, segons sostenien les acusacions, es van posar d'acord amb els guàrdies civils per esperar la víctima al portal de casa seva, carregar-la en un cotxe i emportar-se'l fins a un descampat de Vilablareix per extorquir-la.

La sentència conclou que la versió de la víctima, de la seva dona i d'un testimoni contenen "tantes imprecisions, incoherències i contradiccions" que fa "impossible" condemnar-los. L'absolució, detalla el tribunal, és per falta de proves i no perquè es creguin la versió dels guàrdies civils. De fet, la sentència afirma que les seves explicacions al judici són un "pur deliri" i que superen "la majoria dels relats exculpatoris de ficció" que han escoltat "mai".

"L'única conclusió possible, quan es té el convenciment que tots falten a la veritat en major o menor grau, és dictar una sentència absolutòria per falta de proves", resumeix la secció tercera de l'Audiència de Girona a la sentència que absol els dos guàrdies civils i els altres dos processats acusats de formar un grup criminal per segrestar un suposat narcotraficant de Girona i extorquir-lo.

D'entrada, la sentència analitza la declaració del presumpte narcotraficant, de la seva parella que també va denunciar que els acusats la van agredir i d'una veïna que va veure part de la disputa. El tribunal ressalta que han incorregut en tantes contradiccions que, al final del judici, ha estat impossible acreditar molts fets bàsics: el lloc on suposadament es va produir l'agressió, si algun dels processats va exhibir una arma de foc, si van intentar entrar per la força a casa de les víctimes, si li van provocar ferides o si el van obligar a pujar al cotxe per dur-lo a un descampat.

A més, el tribunal tira d'ironia per subratllar que hi ha dues afirmacions de la principal víctima a les quals no poden donar cap tipus de credibilitat perquè "són contraris a l'actuació normal de qualsevol extorsionador". El denunciant va assegurar que, després d'abordar-lo a ell i a la seva dona i agredir-los, se'l van endur a ell en

vehicle i van deixar la seva parella al portal de casa. "Fins i tot el delinqüent més obtús se n'hauria adonat immediatament del risc que suposava deixar en llibertat, abans de consumar el delicte, a un testimoni directe", ressalta.

L'altra punt del relat que no es creuen és que, després de donar una volta amb el cotxe, prometés als agents que si el deixaven a casa pujaria a buscar 10.000 euros i els hi baixaria. "Resulta inversemblant que el deixessin marxar sol amb la confiança que tornaria amb els diners que els hi havia promès", exposa la sentència que afegeix que "existeixen delinqüents –tot i que pocs- que sorprenen per la seva candidesa, però aquesta actitud no és imaginable en agents de la Guàrdia Civil amb 30 anys de servei".

Que no es creguin la versió de les víctimes no vol dir que l'Audiència de Girona doni validesa al relat dels acusats. De fet, recull en un paràgraf: "I és que, escoltar dos agents de la Guàrdia Civil amb 30 anys d'experiència afirmar que els hi semblava normal fer una investigació policial fora de la seva jurisdicció, estant fora de servei, en el vehicle de la dona d'un d'ells, amb armes no reglamentàries, sense advertir els seus superiors ni els responsables del lloc dels fets i fent-se acompanyar per dos civils supera, amb escreix, la majoria dels relats exculpatoris de ficció que el tribunal ha sentit mai".

Afegeix la sentència que creure's, tal com deien els agents, que el suposat narcotraficant va accedir a pujar a casa seva mentre ells l'esperaven a fora per baixar-los totes les dades del seu proveïdor de droga "sense creuar més que una breu discussió i un amigable passeig en cotxe", assoleix "nivells de pur deliri".

"Per sort per als que van engiponar aquest despropòsit de versió, l'altra part, tot i ser menys imaginativa, ve recolzada per testimonis que no resulten en absolut creïbles", conclou la sentència.

El tribunal detalla que només ha quedat provat que la víctima va patir lesions quan un dels agents el va emmanillar, un fet reconegut pels dos durant el judici (l'agent deia que perquè s'estava posant nerviós en veure's investigat per la Guàrdia Civil i el suposat narcotraficant que li van posar les manilles per segrestar-lo). En tot cas, però, ressalta que es tractaria d'una falta de lesions, reconeguda a l'anterior Codi Penal i que ja hauria prescrit.

La fiscalia demanava 9 anys de presó per als dos guàrdies civilsi de 8 anys per als altres dos acusats per delictes de robatori amb violència, detenció il·legal i lesions. L'acusació particular sol·licitava 29 anys per als dos còmplices i 38 per als agents perquè considerava que formaven un grup criminal.

Les defenses, els advocats Manel Mir, Olga Arderiu i Raimon Tomàs Vinardell demanaven l'absolució.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2018/03/06/absolts-dos-agents-guardia-civil/899746.html?utm_source=rss